

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Σουσάνης κι' ὁ Μαρῆς
λέν' κουθέντες π' ἀπορεξ.

Σ. — Ἐέρεις τί σκέπτομαι Μαρῆ; Πῶς πέρυσι σάν τώρα,
ἐκλογικῶς ἐφλέγετο ἡ τῶν Ἑλλήνων χώρα
κι' ὁ ὑδροκέφαλος λαός, τυφλὸς ἐν πεποιθήσει,
ἓνα νεκρὸ στὰ πράγματα ζητοῦσε νὰ καθήσῃ
καὶ πᾶς ὁ ἐπιτήδειος ἀπ' τῆς βουλῆς τῆ στάνη,
τοῦ π' αἰένου ἀρχισε, μνημόσυνα νὰ κάνῃ
καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Ῥωμῆος, σωτήρας του κερύττει,
ὅσοις ζητοῦσαν ποσοστὰ περὰ τοῦ μακαρίτη.

Θυμῶμαι πῶτριγύριζαν εἰς ὄλας τὰς γωνίας,
ὡς εἶδος λιτανίας,
κι' ἐβγάζαν τὰ καπέλα τους κι' ἐφέρνανε ρισπέτο
στοῦ Κόντε τὸ πορτρέτο.

Θυμῶμαι πῶς ἐφρούσκωσαν τὸν κόσμον σάν ἀσκούπι,
αὐτοὶ πῶκληρονόμησαν τὸ πνεῦμα τοῦ Τρικουπή
καὶ μακαρίζω σήμερον τὸ κόμμα τῶν κομμάτων,
ποῦ κατορθώνει ν' ἀριθμῇ σωρείαν ἐλλείματων!

Τοῦ τῶπα μιά, τοῦ τῶπα δυό, τοῦ τῶπα πέντε, δέκα,
τῶπα τοῦ Κόντε, βρε Μαρῆ,
πῶς τοῦ γκοβέρνου τὸ λουρι
δὲν εἶναι βάλς, οὔτε γκαλόπ, οὔτε μπιλιάρδου στέκα.

Τοῦπα πῶς ὅσους ἀριθμεῖ ἀζιλέμονες τὸ κόμμα
τέσσαρους χρόνους μείναντες γυμνοὶ καὶ πεινασμένοι;
θ' ἀνοιξοῦν τὰ τεράστειο κι' ἀχόρταγο τοὺς στόμα
τώρα ποῦ πάλιν ἤρχετο χρονιά εὐτυχισμένη
κι' ὅσο μεγάλα ἔβρα σὲ δαύτους καὶ νὰ βάλῃ,
θὰν ἱμψοσίμπιλε Μαρῆ ν' ἀφήσουν τὸ κουτάλι.

Τοῦπα κι' ἄλλα, τοῦπα κι' ἄλλα τοῦ λιγνοῦ τοῦ γαλαντόμου,
καὶ μαγαλοῦ καινοτόμου
ποῦ μὲ φόρους κυνικοῦς,
κι' ἄλλους πιδὸ σχολαστικοῦς,
περιμένει νὰ καλύψῃ,
ὁ κονδυλοσώματος
τὰ καζάνη πῶχουν γλύψει,
τὰ σκυλιὰ τοῦ κόμματος.

Μ. — Κι' ἐγὼ θυμοῦμαι κατ' αὐτάς κι' ἐντύπωσι μού κάνει,
ἐρίτιμε Σουσάνη,
τῶ δόξες ποῦχα πέρυσι στὴ σάλα τοῦ Ῥουμάνου,
πῶξάπλωνα τὰ πόδια μου στὸν καναπέ ἀπάνου
καὶ στὴ βαντιέρα τῆ χρυσῆ,
καφὲ μῶφέρναν καὶ κρασί
καὶ τῆς Ἀβάνας ποῦρα,
γιὰ νὰ φανάζω οὔρα!

Κι' ἐρέτο πῶχω συμφορὰ κι' ἐφέτο πῶχω πείνα,
ὁ Ἄθως μ' ἐπαράτησε κι' ἐπῆγε στὴν Ἀθήνα.
καὶ μένω πεινασμένος
καὶ καταδικασμένος
νὰ βλέπω κάθε δεύτερο μὲς τῆς ἐφημερίδες
Λουκούλα, συμπόσια καὶ χοροὺς περιόδες.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛ. 5441430030

Θυμῶμαι σύντροφε πιστὲ κι' ἀχώριστό μου ταίρι,
 πῶς τὸ κομψό του Ἄθου μας σαπουνισμένο χέρι,
 μὴ χῆιδευσέ γλυκά, γλυκά,
 τὴν ψυρριασμένη πλάτη·
 μὰ τώρα! μόνον θηλυκὰ
 χῆιδεύει στὸ παλάτι!

Ἐπέρυσι, στὴ σκάλα του,
 στὸν κήπο καὶ στὴ σάλα του,
 πηδούσαγε κι' ἐτρέχανε μ' ἐλευθερία ὄση,
 Λειβαρινοὶ καὶ Φαρσινοὶ κι' Ἀρακλησιάνοι τόσοι·
 καὶ ξαπλωμένα στὸ σοφῶ διέκρινα καὶ εἶδα,
 καπέλα καὶ ποκάμισα μ' ἓνα κουάρτε γλυδά.

Μὰ τὴν αὐτὰ πετάξαγε,
 κι' ἡ ἐποχὴς ἀλλάξαγε!
 Καὶ πλέον δόξας καὶ τιμὰς,
 θηρῶ πῶς δὲν ἔχει γιὰ μᾶς!
 Κι' Ἀλέξης ὁ λακκὸς περνᾷ,
 καὶ σαβουρώνει καὶ κερνᾷ,
 μὲς τοῦ χοροῦ τ' ὀλόφωτο καὶ φίνο σαλονάκι,
 μόνον κυράδες ποὺ φοροῦν μεταξωτὸ σωβράκι.

Σ. — Τὶ μασκάρᾳ! Τὶ ἄδινος! Τὶ κακομοίρης εἶσαι!

Γιατί παραπονεῖσαι
 καὶ μέμφεσ' ἓναν ἀνθρώπο πῶρχεται μὲς τὴν τόπο,
 καὶ κάνει τὴ φτωχολογιὰ νὰ τρώη δίχως κόπο.
 Γιατ' εἶσαι πάντα σου κακὸς καὶ πάντα σου χαμένος,
 μήπως ἂν τὸν εἰσήφησες ἐβγήκες ζημιωμένος!

Δὲν τὸ κατάλαβες Μαρή
 πῶς τοῦ κομψοῦ Ῥωμάνου,
 γιὰ νὰν τ' ἀρέσουνε χοροί,
 παράσημα Σουλτάνου,
 ἢ βίζιτες τοῦ παλατιοῦ
 καὶ τὰ χερσότμη τοῦ κουτιοῦ,
 μουντζὰ πῶς ἔδωσε πλατεῖα
 σὲ Λόντρα καὶ σὲ Βενετιά,
 κι' ἐπῆρε τὴν ἀπόφασιν νερθὴν στὸ ξερωνῆσι
 μὲ κάθε παλητοσάρουχο νὰ πηγῆ καὶ νὰ δειπνήσῃ;

Ἀκόμα δὲν ἐνόησες πῶς ὁ δικός μας Ἄθως
 πληρῶνει πᾶν ἀ π ρ ὀ π τ ὸ ν τῶν συναδέλφων λάθος·
 κι' ὅταν ὁ Κόντης δὲν ἰδεῖ τὸν Ἄθω στὸ πλευρό του,
 ἀπ' αἰσία φαντάσματα πῶς βλέπει στ' ὄνειρό του;

Στὸ κλασικὸν βασίλειον, Μαρή, τῆς Ῥωμιοσύνης
 καὶ κράτος τῆς αἰσχύνης·
 ποὺ θαλασσώνεται τὸ πᾶν κι' ὑβρίζονται τὰ πάντα
 π' ὄλοι κοιμῶνται νηστικοὶ κι' εὐημεροῦν τριάντα,
 εἰζήλεψε κι' ἡ Ἄθως μας νὰ λάβῃ ἐξουσία·
 μὰ τὸν παρέλαβαν Μαρή,
 κατεργαροὶ φοβεροὶ
 κι' ἐγίνηκε θυσία!

Εἶδες μὲ τόσοις πῶγειναν διορισμοὺς ἐτότες,
 νὰ λάβουνε προτίμησι καὶ δέκα πατριῶτες;
 Εἶδες ἢ ἀκουσες ποτὲ τὸν Ἄθω νὰ φωνάξῃ
 γι' αὐτὸ τὸ ἔρημο νησί ποὺ πάσι νὰ βουλάξῃ;
 Σὲ φέστας ὅπως συντρωδῆ καὶ μπάλου ταρνανάει,
 κανέναν τὸν ἀσίκια μας τὸν Ἄθω δὲν περνᾷ!

Καὶ μ' ὄλον τοῦτο πίστεψε, Μαρή τῆς ψύφρας Κρεῖτε,
 πῶς νὰν τοῦ ψάλλω μῶρχεται καὶ νὰν τοῦ τραγουδήσω,
 Ἄφεντη μὲ τὰ τάλλαρα,
 συμπάθα μ' ἂν ἐφάλαρα,
 γιατί μὲ πρώτο ποὺ νερθὴ τῆς κάλπης καρναβάλι,
 σὰ μύιγες θὰ κολλήσουμε στὴν ζωπορτιά σου πάλι!

Μ. — Σουσιάνη εὐερέθιστε σ' ὀρκίζω στὴ φιλία,
 νὰ πάψῃς τὰ πολιτικὰ, ν' ἀλλάξῃς οὐιλία.
 Μὴ μοῦ θυμᾶς τῶν ἐκλογῶν τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας,
 ὥρας καθ' ἃς μὲ συντηρεῖ θαλάσσιος ἀέρας!
 Ἄλλως τε τί τὸ ὄρελος νὰ γχιζοῦμε στὸν ἄμμο·
 πὲς μου κάνενα ἔρωτα, πὲς μου κάνενα γάμο,
 λέγε μου γιὰ τὸ θέατρο, πὲς μου περὶ Παλόμπη,
 πῆγες καθόλου στὸ μ π α ζ ἄ ρ πὼκάμαν οἱ Κολόμπο;

Σ. — Τ' ἄκουσα καὶ τὸ χάρηκα
 κι' αὐτὸ τὸ νταδατοῦρι·
 κι' εἶπα, ξαποστινάρικα
 θὰ πάω στὸ Ληξοῦρι
 νὰ ἰδῶ τὴν Ληξουριώτισσες
 ποὺ βγάνουν τὰ λαχεῖα,
 ἂν σὰν τῆς Ἀργουστολιώτισσες
 θάχουν ἐπιτυχία.
 Κι' ὄρκο σοῦ κάνω, βρὲ Μαρή
 πῶς τὸ μυαλό μου ἀπορεῖ
 καὶ βροῖσκειτ' ἄνω κάτω,
 γιὰ δὲν περίμενα ποτὲ
 πῶς τόσα θάβλεπα μ π ω τ ἔ,
 ἀπάνου στὸ μαρχάτο.

Κι' ἐκείνη μὲ τὸ στραῖσινο
 ἦναι ἀπὸ κερνά,
 κι' ἐκείνη μὲ τὸ πράσινο

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΧΡΩΣΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

πούχε τή ἔκτορα·
 κι' ἐκείνη πώζεζάινε
 τὸ βόζε τῆς μανίει,
 κι' ἐκείνη πώκαμάρινε
 πῶς ἔχει Τυπαλδίκι,

ὄλες πολὺ μ' ἀρέσανε, γιὰτ' εἶχαν ὄλες χάρι
 καὶ γούττο γιὰ μπαζάρι.

Κι' ἐνῶ εὐχαριστήθηκα πολὺ μὲ τὸ βελέει,
 λιγάκι ἐλυπήθηκα, Μαρῆ Κουρλοκανοῦτσα,
 πῶς ἔδωσα τὸ φράγκο μου πῶς ἀτιθὲ μὲ πέση,
 κι' ἀπεναντίας μῶ τυχε μὴν ἀγοικοκουῦτσα!

Καὶ ἐννοεῖς, μ' ἐγάλασαν οἱ παρεστῶτες φίλοι,
 κι' ἐγίνηκα βεζήλι!

Καὶ φεύγωντας ἐκείθεν κρυφὰ καὶ κούτσα, κούτσα,
 μῶ φράνάζαν " νὰ χαίρεται, Σουσιάνη, τὴν κουκουῦτσα! "

"Ὅμως ἐθαίμασα πολὺ, τὴν κάθε δεσποσύνη,
 πῶλαθε τὴ εὐγένεια, πούχε τὴν καλοσύνη,
 νὰ δώτῃ χεῖρα βοκθὴν νὰ γείνη τὸ μπαζάρι,
 γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ μουσικὴ με θάρρος νὰ σανάρη.

Μ. — Τὸ κοπελίτικο μπαζάρ, μιλόρδε τοῦ δικόλου,
 δὲν μπόρετες ν' ἀφήρη:

ἐνῶ στὸ δικαστήριο δὲν φάνηκες καθόλου
 ν' ἀκούσης τὰ τῆς δίκης.

Ν' ἀκούσης τὸν περίφημο τὸν Τσίλο τὸν κύρ Τάση,
 πωγύρευε τὴ σ τ α σ ι,

Ν' ἀκούσης τὸ Γεράσιμο, πού λές τὸ Δελλαπόρτα,
 πῶ φερνε δυὰ καὶ τρεῖς φρές τὸν κάθε νόμο βόρτα·
 κι' ἐμίλιε κι' ἐθερσάριζε σὰν Ἀπριλιῦ γαρδελι·
 ν' ἀκούσης καὶ τῆ μύμουλες τοῦ Νιόνιου τοῦ Σπινέλη,
 πῶ στάσιν καὶ ἀντίστασιν καὶ ἀπειλὴ καὶ βία
 τὴν ἔκαμε Γ κ ρ ἄ ν β ί α!

Καὶ βγαίνει τότε παμφίφει μὴν ἔτρη ορία,
 " πῶς στάσις δὲν ἐγένετο" παρ' ἦτον ἱστορία;
 σιηνὴ καὶ νταβατοῦρι,

πού ἤμποροῦσε νὰ συμβῆ μόνάχα στὸ Λαζοῦρι. ,,
 Γι' αὐτὸ κι' ἐβγήσαν ὄλοι τους ἐλευθεροὶ Σουσιάνη,
 κι' ὁ Τζώρτζης ὁ φιλόμουσο; πῶ τὰ τραγοῦδε φκιάνει
 κι' ὁ Πιερὸς καὶ ὁ Ἀντζουλος Ἰκλωδάτων γένοι
 καὶ πᾶς ἐκεῖ ὁ παρεστῶς,
 ὡς καὶ Παπύρης ὁ γνωστός,
 πῶ μὲ τὸ κλαρινέτο του Κολόμπενες λιγόσει.

Σ. — Μαρῆ, χωρὶς τὰ χωρατὰ, τὸ πνεῦμα μου στουπρίει,
 μ' αὐτὸνε τὸν Παπύρη!

Σ' ἔπεισεν ὅτι καυγὰ καὶ σ' ὅτι πανηγύρι,
 ἀδύνατο νὰ μὴν ἴδῃς στὴ μέση τὸν Ἀζοῦρι,
 κι' ὅταν συνῆθη ν' ἀκουστῆ μὲς τὸ Λαζοῦρι κρότος,
 νὰ κι' ὁ Παπύρης πρῶτος·

Καὶ μῶργεται νὰ πῶ Μαρῆ, τὸ μὲσθητί μου Κύριε,
 καὶ μέγας εἶ καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Παπύριε!

—XXXXXX—

ΤΟ ΧΑΡΕΜΙ.

Σὰ χίλια νάτανε μαζί νὰ κελαῖδουν ἀηδόνια
 σὲ δασωμένη βεμματιὰ,
 ἢ σὰν ἀπάνω στ' οὐρανοῦ τ' ἀπέραντα σαλόνια
 χερουβειμίσια συντροφιά,
 τ' ἀρμονικὰ τ' ἀφάνταστα τραγοῦδια νὰ σκορπάη,
 ὅταν ὁ μέγας Σαββαῶθ στὸ πρόγευμά του πάει,
 ἔτσι γλυκὸ μῶ φάνηκε τραγοῦδι πῶς γρικοῦσα
 νὰ μοῦ χαϊδεύῃ τὴν καρδιά,
 τότε πῶ μὲς τὸ Βόσπορο περαστικός ἐζοῦσα,
 μὴν ὀλοφέγγαρη βραδιά.

Ἐμέθυσα μὲ τὸ γλυκὸ τῆς ἀρμονίας ἦχο
 κι' ἐβγήκα στο μπαλκόνι μου·
 κι εἶδα πῶς κι' οἱ γειτῶνοι μου,
 βγήκαν καὶ κύταζαν κι' αὐτοὶ τὸ βιζαβί μας τοῖχο
 πούχε παράθυρα μικρὰ μὲ φύλλα σιδερένια·
 μὰ μὲ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριῦ
 στὸ βάθος τοῦ παρευριῦ,
 εἶδα νὰ ξεπροβαίνουνε κεφάλια μαρμαρένια
 καὶ μάτια πῶ φωτίζανε μὲ τόση γλύκας χάρι,
 πῶ πιά σθυμμένο καὶ νεκρὸ,
 πῶ σὲ σύγγεφο μικρὸ,
 κρυβῶτουν' ἀφ' τῆ ζήλεια του τὸ ξάστερο φεγγάρι,

Εἶδα καὶ γύρω π' ἀνθίζε μικρὸ περιβολάκι·
 εἶδα καὶ κάτου στὸ ἄν τ ρ ἔ πῶ φύλλαξαν φυλλάκοι,
 καὶ πλέον ἐκατάλαβα καὶ τίς ὁ μάγος ἦχος,
 καὶ τί ἐμπεριέκλειεν ὁ βιζαβί μας τοῖχος.
 Ἦννόησα κι' ἀρχίνησε τ' ἀχείλη μου νὰ τρέμη,
 πῶς τρυφερὲς χανοῦμησες κλεισμένες στὸ χαρέμι,
 μὲ τραγοῦδιῶν καὶ μὲ φιλιῶν ἀτίμητο λιβάνι,
 νανούριζαν τὸν Τουρκαλὰ σὲ μαλακὸ διβάνι!

Μέρες πολλὰς περάσανε κι' ἀπὸν ἀφ' τὸ μπαλκόνι
 μ' ὅσο λιθοῦρι νάτανε, μ' ὅση βροχὴ καὶ σκόνη,
 οὔτε στιγμὴ δὲν ἔλλειπα, μὴν τύχη καὶ μπορέσω
 σὲ κάποια μελοζύμωτη Χανοῦμησα ν' ἀρέσω
 Μὰ ὅσο κι' ἂν ζεπάγιαζα στὸ μόντζο νύχτα μέρα
 μ' ἐστέρνανε στὸ διάλογο κι' ἀκόμα πάρα πέρα!

Φιντάζεστε μὲ τί σκασμὸ, μὲ τί μεγάλη φουρκα,
 τὸ μαγικὸ πᾶρήτησα μπαλκόνι τοῦ Βοσπόρου,
 πῶ δὲν ἀξιώθηκα νὰ πῶ σὲ μιὰ καὶ μόνη Τουρκα,
 τοῦλάχιστον τὰς σκέψεις μου περὶ Περονο-σπόρου!

"Ἐννοια σας, εἶπα φεύγωντας, Χανοῦμησες χαμένες,
 σκεφθῆτε πῶς εἰμ' Ἑλληνας μ' ἐλπίδες ἀναμένες,
 κι' ἂν ὅσοι στὰ βαλάντια τοῦ κράτους ἐντρυφᾶνε,
 δὲν θάχουν τὴν ἀναίδεια μὲ μίας νὰ μᾶς φᾶνε,
 παρὰ θὰ μᾶς ὀπλίσουνε νὰ πάρουμε τὴν Πόλι,

πῶ, πῶ, τί ἔχει νὰ γείνη!
 θα μπῆτε στὴ Δαμασκηνή,
 καὶ μὴν καὶ τὴν Ἀργυσιῶν ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΙΚΟΝΟΜΟΥΡΓΟΥ

ΤΟ ΚΟΜΗΤΑΤΟ

Έγινε λοιπόν και τὸ κομητάτο γιὰ τῆς μάσκαρες. Οἱ κ.κ. Κ. Γεράκης, Α. Μεταξᾶς, Α. Δαλλαπόρτας καὶ Ρ. Λιβαθυνόπουλος, ἀπετέλεσαν τὴν ἐπιτροπὴν. Φροντίσατε τὴν νῦν νὰ προετοιμασθῆτε οἱ ἐνδιαφερόμενοι μ α σ κ α ρ ᾶ δ ε ς, γιὰ νὰ βραβευθῆτε.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ἐν Κερκύρᾳ ἐτελέσθησαν οἱ γὰμοὶ τῆς χαριτοβότου κόρης τοῦ συμπολίτου μας Ἀνδρέου Μεταξᾶ Νομάρχου, Καρολίνας Μεταξᾶ, μετὰ τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Στεφάνου Γουλελιού. Συγχαίρομενοι ὀλοφύγως τὸ νεαρότατον ζεῦγος, εὐχομεθα πᾶσαν ἐφικτὴν εὐτυχίαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του ὁ ἡμέτερος συμπολίτης Γεράσιμος Δεστούνης μεγαλέμπορος.

— Ὁ ἀδιέξοδος δρομίσκος ὁ ἄνωθε, τῆς ἐκκλησίας Φουσατοῦ εἶναι εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Παρακαλοῦμεν τὸν κ. δήμαρχον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του, διότι οἱ πάροικοι παραπονοῦνται πολὺ.

— Ἀφίκετο καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος εἰρηνοδίκης κ. Καμπάνης.

— Ὁ ἀξιάγαστος νέος κ. Δημήτριος Ἀντύπας ἀντήλλαξεν γαμηλίους στεφάνους μετὰ τῆς ἐπ' ἀρετῇ διακρινομένης δεσποινίδος Μαρίας Ραζῆ. Τοῖς νεονύμφουσι εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Κερκύρας ἐνθα πρὸ πολλοῦ διέτριβεν, ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Μιχαὴλ Λυκούδης.

— Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν Κυρίων καὶ Κυριῶν ἀγοράζωσιν λεξικά, μεθοδοὺς καὶ μυθιστορήματα νὰ διέλθωσιν ἐκ τοῦ Πρακτορείου τῶν ἐφημερίδων μέχρι τῆς 3ης ἐρχομένου ὡπὸς τὰ συμπληρώσωσιν.

Ε. ΜΠΑΣΙΑΣ.

Ἐν ὀφειμὴ ἡλικίᾳ ἀπεβίωσιν ἐν Ἀθῆναις ὁ συμπολίτης ἡμῶν **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Τ. ΜΠΑΣΙΑΣ** χρηματίσας ἐπὶ πολυετίαν ἔμπορος καὶ ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ βουλῇ, τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας. Ἡ εἰδησις τοῦ θανάτου του αἰφνυδίως διαδοθεῖσα, μεγάλην παρήγαγεν συγκίνησιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωσίᾳ.

ΜΕΡΥ ΣΑΝΔΕΡΣ.

Καταβληθεῖσα ὑπὸ χρονίου νοσήματος, ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἡ χρηστὴ καὶ ἐνάρετος δέσποινα **ΜΕΡΥ ΣΑΝΔΕΡΣ**. Τὴν κηδεῖαν τῆς, ἥτις ἐγένετο μεγαλοπρεπῶς, παρεκολούθησεν ἐκλεκτὸν πλῆθος.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ταξιδεύοντα νὰ προτιμῶσιν τὸ διὰ Πυλλάρου ταξείδιον διότι ἔχει, ἀφ' ἐνός ποικιλίαν, ἀφ' ἑτέρου ὀλιγωτέραν θάλασσαν καὶ ὑπερσπουδαιότερον, ταχύτατον καὶ καθαρὸν ἀτμόπλοτον.

Διὰ τὰ εἰσιτήριά σας νὰ διευθύνεσθε εἰς τὸ παντοπωλεῖον Μπερδεμπέ — Σαρδούνη.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 2 ἡμισυ θεωρεῖον τῆς κάτω σειρᾶς. Πληροφορεῖται παρὰ τῷ κ. Η. Φραγγοπούλῳ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ ἐνοικιάζεται κλειδοκῦμβάλλον με οὐρὰν εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ εἰς τιμὴν συμμέρουσαν. Πληροφορεῖται παρ' ἡμῖν.

Εἰς τὴν προηγουμένην ἐσώτησίν μας “Τίνες ἐσταύρωσαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἡ ἀπάντησις εἶναι “Ρωμαῖοι στρατιῶται.

Τοιαύτην ἀπάντησιν μόνον ὁ κ. Γεράσιμος Ξυδιᾶς ἀπέστειλεν καὶ συνεπῶς αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος καὶ μόνος λύτης.

Σήμερον ἐρωτῶμεν.

“Ποῖον τετράποδον ζῶον γίνεταί μέλος τοῦ σώματός μας, ἂν τοῦ προσθέσωμεν θ.α φωνῆν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ ὁ τόνος;”

Εἰς τὸν πρῶτον λύτην δοθήσεται ὀλόκληρος ἡ σειρά τοῦ Ζιζανίου ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκδόσεώς του μέχρι σήμερον καλλιτεχνικῶς δεδεμένη.

ΣΑΤΑΝΙΚΗ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Τί ὠμορφες αὐτὲς ἡ νέες καρικατούρες τῶν Ἀθηνῶν! — Δὲς φταῖς ἐσύ, ἀλλὰ ἐγὼ ποῦ ἐράττητα τὸ πρῶτον σου γράμμα. — Ἡ σκυλοῦλα (τὸ διαβολάκι) μαθίνει τὴν κουκουβάγια γράμματα. — Ὁ ἐξώστης τοῦ ζηλωτοῦ καὶ τὸ μαυροτσούχαλο. — Περιστὸν νὰ ξελακωνίζεσθε, δεσποινίς... μὴ φοβείσθε γιὰτὶ δὲν σᾶς τὸν ζιλεῖον. —

“Ὅσο κι' ἂν με διαολίζεις κι' ἡ καρδιά σου μαίνεται, σ' ἀπαντῶ καὶ με βουρλίζεις.

Μὴ σοῦ κακοραίνεται; ;

Μὴ σκᾶς τὴ γρόλια κάθε ποῦ περ αἰεὶ ὁ γρυλιζαμένος. — Ἡ ἱρωὶς τῆς πλάκας παρακαλεῖται νὰ καταθεσῇ τὰ ὄπλα διότι ἐφθασεν ὁ ἐξοχικό; στρατός.

Ἀπορῶ πὼς νὰ μὴν κἀνης φιγοῦρα στὸ θεάτρο με τόσες τουαλέτες.

ΕΧΕΤΕ ὑπ' ὄψιν σας πάντοτε, ὅτι μόνον τὸ ψαλλίδι καὶ τὸ βῆψιμον τοῦ κ. Σ. Ἀρσενη δύνανται νὰ ἱκανοποιῶν κάθε ἰδίωτρο ποῦ σῶμα καὶ ἡ ἀγγελιοποιῶν τὰ κανονικά.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ Τ. ΜΠΑΣΙΑΣ
 ΑΓΓΛΟ-ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΚΗ
 ΤΥΠΟΓΡ. Α. ΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΡΡΕΒΙΣΙΑΝΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ